

rimelig Grund, er der nu fastsat et for hele Landet gældende Gebyr af 3 Kr., der tilfalder Statskassen. Til Imødekommen af en Henvendelse fra Sømændenes Forbund er tilføjet i § 5, Stk. 2: »Rejsepas kan dog udstedes *uden Gebyr*, for saa vidt den paagældende er uformuende og det af Hensyn til Udøvelsen af hans Erhverv eller af andre særlige Grunde efter Politiets Skøn er nødvendigt, at han er i Besiddelse af Rejsepas.«

Gebyrfriheds-Bestemmelsen tager i første Række Sigte paa Personer, som af Hensyn til deres Erhverv maa være i Besiddelse af Pas, men den kommer ogsaa til Anvendelse paa Personer, der af andre særlige Grunde maa rejse til Udlandet, f. Eks. for at besøge nære Slægtninge, der er alvorligt syge, eller for at deltage i en nær Slægtnings Begravelse.

I *Landstinget* oplyste Justitsministeren, at det egentlig havde været Hensigten at fremsætte Forslag til en helt ny Lov paa dette Omraade, men at Ministeren som Følge af de af Krigen fremkaldte Forhold ikke havde fundet det oportunt at stille et saadant Forslag.

Landstingets Udvalg drøftede i et Samraad med Justitsministeren Spørgsmaal om Fortolkningen og Administrationen af visse Enkeltheder i Loven, ved hvilken Drøftelse der opnaaedes Overensstemmelse mellem Udvalgets og Ministerens Opfattelse af de paagældende Spørgsmaal. Udvalget indstillede derefter Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, og det vedtoges enstemmigt i Landstinget med 61 Stemmer.

I *Folketinget* ønskede *Vagn Bro* (V.) og *Prieme* (K. F.) Udvalgsbehandling til Undersøgelse af forskellige Spørgsmaal — Prieme vilde saaledes gerne have klaret, hvilke Retningslinier der i Sager om Opholds- og Arbejdstilladelse er afgørende for Ministeriet, naar man ikke følger Hovedorganisationernes Indstilling, og han vilde sætte Pris paa, at Loven maaske i noget højere Grad, end det hidtil havde været Tilfældet, blev Genstand for Politiets Opmærksomhed, f. Eks. naar det drejer sig om Arbejdstilladelse. Det nedsatte Udvalg havde Samraad med Justitsministeren og indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Th. M. Andersen (N. A.) ønskede Loven taget op til »skarp Revision«, og han hævdede, at den praktiseres med alt for stor Lemfældighed. Da de foreslaaede Ændringer dog betød en Skærpelse, vilde hans Parti stemme for Loven, men Taleren ønskede at bebude, at der fra Partiet vilde fremkomme Forslag til en ny Lov, »saa vi i Fremtiden kan blive fri for, at Emigranter tager Brødet ud af Munden paa Landets egne Børn, og saa vi kan undgaa en racemæssig